

ВСТУП

Львів – це унікальний підручник архітектури під відкритим небом, а центральну частину міста в 1998 році занесено до Списку всесвітньої культурної спадщини ЮНЕСКО. Професія зодчого у Львові зароджувалася у ремісничих цехах, які існували в місті зі середніх віків, а пізніше у ХІХ ст. була згуртована в товариствах будівничих. Згодом потреба у професійній підготовці забезпечувалася відкриттям архітектурної школи в системі вищої технічної освіти при Львівській політехніці.

Архітектурна освіта на всіх етапах свого розвитку конституювала професію та була ефективним фактором впливу на архітектурну діяльність, піднімаючи загальні питання філософії, світогляду та моральності. Від якості освіти залежить можливість реалізації великого естетичного потенціалу, який має архітектура. Архітектурна освіта є структурованою, має ступені бакалавра, магістра, доктора філософії, доктора наук, головними з яких є “Передосвіта”, “Освіта”, “Післяосвіта” [86, с. 12]. Архітектурна освіта може мати вигляд упорядкованої поетапної підготовки: дошкільна освіта – середня школа – середня спеціальна освіта – вища освіта – післявузівська – супровідна та самоосвіта [111, с. 24–25].

У наукових публікаціях досить часто застосовується термін “Архітектурна школа”, але суть і зміст його досі залишаються остаточно не розкритими. Хоча саме в архітектурній школі як елементі культури закладається ідеологія національної архітектури, формується світогляд особистості архітектора, власний підхід до вирішення проблем архітектурної діяльності [73], [112].

Основною метою написання монографії була спроба комплексного вивчення генези і зв'язків архітектурної школи Львівської політехніки та виявлення внеску її випускників 1854–1979 років у розвиток архітектури Львова та західного регіону України.

Хронологічні межі дослідження у книзі першій охопили ХІІІ – останню чверть ХХ століть: ХІІІ–ХІХ ст. – період дослідження передумов виникнення архітектурної школи; 1844–2001 роки – етапи розвитку архітектурної школи Львівської політехніки в системі вищої технічної освіти; середина ХІХ – кінець ХХ століть – період творчої діяльності кращих випускників 1854–1979 років, що працювали у Львові та Луцьку. Територіальні межі дослідження охоплюють Західний регіон України, де творчість цих випускників була найбільш помітною і мала значний вплив на розвиток архітектури.

У результаті роботи над монографією був визначений зміст поняття “Архітектурна школа”, розроблена й апробована методика комплексного

дослідження генези архітектурної школи на прикладі розвитку та діяльності архітектурного факультету та Інституту архітектури Національного університету “Львівська політехніка”; створена і впроваджена методика дослідження діяльності випускників архітектурного факультету Львівського політехнічного інституту, які зробили значний внесок у розвиток архітектури Львова та західного регіону України; уперше в сучасних дослідженнях названі імена українських випускників Технічного університету Відня 1829–1915 років – архітекторів і будівельників – вихідців із Галичини й Буковини; встановлений зв’язок між архітектурною освітою і практикою на всіх етапах розвитку архітектурної школи Львівської політехніки, створений каталог архітекторів із бібліографічними довідками і хронологічними даними та географією розташування об’єктів.